

«Η ΖΩΗ ΣΤΗ ΛΟΥΛΟΥΔΟΥΠΟΛΗ «/

«Η ΑΝΤΙΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΥΛΑ ΚΛΕΒΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ»

Ένα παραμύθι για τα δικαιώματα του παιδιού

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα μικρό χωριό, η Λουλουδούπολη. Οι κάτοικοι ζούσαν ειρηνικά μεταξύ τους. Τα παιδιά κάθε πρωί πήγαιναν στο σχολείο και οι γονείς στη δουλειά. Κάθε απόγευμα η Ειρήνη, η Χαρά, ο Λευτέρης, ο Ευτύχης και η Αγάπη μαζεύονταν στην πλατεία για να παίξουν κρυφτό, ποδόσφαιρο, κυνηγητό. Μερικές φορές μάλωναν, αλλά ήξεραν να συγχωρούν ο ένας τον άλλο. Τις περισσότερες φορές ήταν ευτυχισμένοι και χαρούμενοι. Χαρούμενοι γιατί είχαν κοντά τους και μια άλλη αγαπημένη φίλη τους, τη Unicef. Η Unicef ήταν ο φύλακας-άγγελος των παιδιών γιατί προστάτευε τα δικαιώματά τους.

Μια μέρα μια κακιά μάγισσα, η Αντιδικαιωματούλα, πήρε ένα φίλτρο που τη μεταμόρφωσε σε άνθρωπο. Πήγε στη Λουλουδούπολη και παρακολούθησε τα παιδιά. Είδε πόσο χαρούμενα και ευτυχισμένα ήταν, θύμωσε τόσο πολύ που αποφάσισε να τους κάνει κακό...

Unicef: Γεια σε όλους! Είμαι η Unicef και σήμερα θα σας πούμε μια ιστορία.

Μάγισσα: Μμμ...μισώ τα μικρά παιδάκια. Είναι συνέχεια χαρούμενα κι όλο φωνές! Τρελαίνομαι όταν τα ακούω και με πονούν τα αυτιά μου! Δεν την αντέχω την ευτυχία τους... Μου ήρθε μια ιδέα! Θα τα κάνω δυστυχισμένα! Θα κλέψω τα Δικαιώματά τους!!!

Αφηγητής 1ος: Η Μάγισσα Αντιδικαιωματούλα, λοιπόν, πήγε αμέσως στο σπίτι της, τον πύργο της τον σκοτεινό δηλαδή, κι έφτιαξε μαγικό φίλτρο που τη μεταμόρφωσε σε άνθρωπο. Μετά πήγε στη Λουλουδούπολη κι

έκλεψε το φαγητό, το καθαρό νερό, το σπιτικό, τη μάθηση, την ιατρική και φαρμακευτική φροντίδα.Κι όλα μαζί τα φυλάκισε σε ένα μπαούλο που έγραφε «Δικαιώματα».

Αφηγητής 2ος: Έτσι, λοιπόν, η Μάγισσα Αντιδικαιωματούλα πετούσε με το μαγικό σκουπόξυλό της πάνω από τα σπίτια, έκλεβε τα

δικαιώματα και τα έκρυβε στο μπαούλο της στο κατασκότεινο κάστρο της. Τότε όλοι έγιναν δυστυχισμένοι στη Λουλουδούπολη.

Αφηγητής 3: Την άλλη μέρα τα παιδιά ξύπνησαν νιώθοντας δυστυχία, απελπισία, μοναξιά... Ακόμα, ένιωθαν αδύναμα, δεν πήγαιναν πια στο σχολείο, κι έτσι δεν ήταν χαρούμενα και ήταν συνέχεια άρρωστα. Τότε πέντε φίλοι αποφάσισαν να κάνουν κάτι γι' αυτό...

ΜΕΛΙΝΑ

Φίλος 1 (Αγάπη): Δεν πάει άλλο! Κάτι πρέπει να κάνουμε για να σταματήσουμε αυτό το κακό. Πρέπει να βρούμε εμείς μια λύση, φίλοι μου.

Φίλος 2 (Χαρά): Ναι, συμφωνώ απόλυτα μαζί σου, αλλά τι μπορούμε να κάνουμε εμείς;

Φίλος 3 (Ειρήνη): Έχω μια ιδέα. Να μπούμε κρυφά στο κάστρο της κακιάς μάγισσας και να ψάξουμε παντού για να βρούμε τα δικαιώματά μας και να τα πάρουμε πίσω... Μόνο μην πούμε σε

κανένα τίποτα, θα είναι το μυστικό μας. Σε κανέναν εκτός από την καλή μας φίλη Unicef, που μπορούμε να την εμπιστευτούμε...

Φίλος 4 (Ευτύχης): Καλή η σκέψη σου, όμως, πώς θα είμαστε σίγουροι ότι δεν θα μας τα ξανακλέψει η ζηλιάρα μάγισσα;

Φίλος 5 (Λευτέρης): Παιδιά, πιστεύω πως ξέρει σίγουρα την απάντηση η φύλακας άγγελός μας, η UNICEF και θα μας προτείνει την καλύτερη λύση.

Αφηγητής 4: Έτσι, οι πέντε φίλοι και η Unicef ξεκίνησαν για την περιπέτειά τους. Πέρασαν μέσα από ένα σκοτεινό και μαγεμένο δάσος, μετά διάλεξαν το σωστό δρόμο σε ένα σταυροδρόμι και βρέθηκαν μπροστά στο κάστρο της μάγισσας Αντιδικαιωματούλας. Μόλις μπήκαν στο κάστρο, άρχισαν να ψάχνουν σε όλα τα δωμάτια.

Αφηγητής 5: Στο τελευταίο δωμάτιο βρήκαν τη μάγισσα να κοιμάται στο κρεβάτι της. Είχε δίπλα της το μαγικό μπαούλο και στο λαιμό της κρεμόταν σε σχοινί το κλειδί που το άνοιγε.

Φίλος 1: Ωραία, βρήκαμε το μπαούλο. Αλλά πώς θα πάρουμε το κλειδί από το λαιμό της μάγισσας για να ξεκλειδώσουμε το μπαούλο;

Φίλος 2: Παιδιά! Ψάξτε σε συρτάρια μήπως βρούμε κανένα ψαλίδι για να κόψουμε το σχοινί! Αλλά χωρίς να κάνετε φασαρία και την ξυπνήσετε.

Αφηγητής 6: Τα παιδιά σε λίγο βρήκαν ένα ψαλίδι και με μεγάλη προσοχή έκοψαν το σχοινί στο λαιμό της μάγισσας και πήραν το κλειδί για το μπαούλο. Αμέσως άνοιξαν το χρυσό μπαούλο κι έβγαλαν από μέσα ένα σάκο που είχε μέσα όλα τα δικαιώματά τους. Τον πήραν και πατώντας στις μύτες έτρεξαν να φύγουν από το κάστρο.

Φίλος 3 (Ειρήνη): Παιδιά! Γρήγορα να φτάσουμε στο σπίτι του παππού Ροδαλού, όπως μας είπε και η φίλη μας η UNICEF... Να προλάβουμε να γράψουμε τα δικαιώματά μας στο χρυσό βιβλίο, που ονομάστηκε «Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Παιδιού». Έτσι δε θα μπορεί να μας τα κλέψει ποτέ ξανά κανείς!

Φίλος 4 (Ευτύχης): Παππού Ροδαλέ, άνοιξέ μας, σε παρακαλούμε. Πρέπει να σου πούμε κάτι και να το γράψεις εσύ στο χρυσό βιβλίο σου.

Παππούς Ροδαλός: Ποιος είναι; Που ξέρετε εσείς για το χρυσό βιβλίο;

Όλοι μαζί: Είμαστε τα παιδιά από τη Λουλουδούπολη!

Παππούς Ροδαλός: Εσείς είστε πουλάκια μου; Έρχομαι να σας ανοίξω! Πείτε μου τι θέλετε να γράψω κι εγώ θα το γράψω στο χρυσό βιβλίο μου.

Αφηγητής 7: Έτσι, το δικαίωμα στο φαγητό, στο σπίτι, στο καθαρό νερό, στο γιατρό και στα φάρμακα, το δικαίωμα στο σχολείο, στην προστασία και άλλα πολλά δικαιώματα είναι γραμμένα από τότε μέχρι σήμερα στο χρυσό βιβλίο.

Αφηγητής 8: Το βιβλίο αυτό βρίσκεται κρυμμένο σε ένα μυστικό μέρος που το έκρυψαν τα παιδιά και το γνωρίζει μόνο η φίλη τους η Unicef, η φύλακας των δικαιωμάτων τους.

Unicef: Και ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!

Τέλος!

Το θεατρικό κείμενο ήταν μια διασκευή της εκπαιδευτικού Αναστασίας Μουρατίδου, βασισμένη στο παραμύθι της Unicef «η Ζωή στη Λουλουδούπολη: ένα παραμύθι για τα δικαιώματα του παιδιού».

Επιμέλεια παραμυθιού: Δέσποινα Μπιμπίκα

Εικονογράφηση παραμυθιού από τα παιδιά του 1ου τμήματος του 2^{ου} Νηπιαγωγείου Πλατέως.

Έπαιξαν οι μαθητές και μαθήτριες:

- ❖ Βαρυτιμόσογλου Γρηγόριος
- ❖ Δημητριάδης Γρηγόριος
- ❖ Καζελίδου Αικατερίνη
- ❖ Σαλήμ Ογλού Μελέχα
- ❖ Κοζίδου Ελένη
- ❖ Κούτσια Δέσποινα-Αργυρώ
- ❖ Παναπακίδου Ειρήνη
- ❖ Παπαδοπούλου Ακυλίνα
- ❖ Τουρτίδης Παύλος
- ❖ Τσιατμάς Γεώργιος
- ❖ Τσουγγουρίδης Άγγελος
- ❖ Χασάνογλου-Τσιάτσιου Νταμλά